

Paulus

I Ap.gj. 13-28 kan man lese mye om hans liv og virke. Man kan lese om hans omvendelse allerede i kap. 9. Du kan lese hans egne dagbok-opptegnelser skrevet av legen Lukas i Ap.gj. 16.10-17, 20.5-15, 21.1-18 og 27.1-28.16. Paulus reiste på 3 store misjonsreiser. Han døde ca. år 67 e. Kr. Paulus skrev 13 av brevene i NT. Disse begynte tidlig å sirkulere i menighetene, og i løpet av to menneskealdre var de utbredt, lest og anerkjent over hele kristenheten.

Filippi og evangeliets inntreden

En by i Makedonia. Hadde en strategisk beliggenhet langs hovedveien mellom Europa og Asia., nær Egeerhavet. På Paulus tid en romersk koloni og en viktig by i denne provinsen. Før Paulus sin andre misjonsreise ble det strid mellom han og Barnabas og hvorvidt de skulle ha med seg Johannes Markus. Barnabas tok med seg Johannes Markus og dro til Kypros, og Paulus tok med seg Silas og dro til Syria og Lille-Asia, og der ble Timoteus også med dem. Da Paulus på sin andre misjonsreise kom til Troas, ble han ledet til å dra over til Europa, (Paulus fikk et syn om natten: "kom over til Makedonia og hjelp oss") - kom han via Neapolis til Filippi (Ap.gj. 16.9 ff.)

Det var en liten flokk jøder der, men ingen synagoge. Jødene og deres tilhengere pleide å samles på et tilbedelsested ved elven Angites, ca. 1 km vest for byen. Her forkynte Paulus og hans medarbeidere for første gang evangeliet i Europa. Etter forfølgelse og en tid i fengsel lyktes de å danne en menighet, noe som antagelig skjedde i år 52. Stikkord: Slavepiken med spådomsånd som ble befridd, Paulus og Silas kastet i fengsel, bønn og lovsang sprenget fangenens lenker og fangevokter og hele hans hus ble frelst.

Deretter dro Paulus og hans medarbeidere videre til bl.a. Tassalonika og Berøa og startet opp menigheter der også - og så dro Paulus videre til Aten (hvor han bl.a. holdt sin berømte Areopagustale – Ap.gj. 17.22-31.. Paulus besøkte også Filippi på sin tredje misjonsreise (Ap.gj. 20.1-6) Forholdet mellom apostelen og menigheten i Filippi var svært godt. Han kalte menigheten der sin glede og sin æreskrans. (Fil. 4.1)

Biskop Ignatius besøkte menigheten i år 100. Frem til 1411 var dette et eget erkebispedømme. Noen mener at legen Lukas var fra denne byen.

Kapittel 1:	Vers
Apostelen hilser menigheten i Filippi	1-2
Han taler om sin kjærlighet til menigheten og ber om at den må vokse i kristen kunnskap og visdom	3-11
Han forteller om sine forhold i fengslet i Rom.	12-26
De troende må ikke la seg skremme.	27-30

Kapittel 2:

De troende må stå sammen i kjærlighet	1-4,
og ha Kristus og hans lydighet for øye	5-11
Paulus formaner til alvor i kristenlivet	12-18
Om apostlens medarbeidere	
Timoteus og Epafroditus	19-30

Bilder

Her lå byen Filippi

I dag er det bare ruiner igjen av byen

Pangaionfjellet, sørvest for Filippi.

Filipperbrevet

Det var et godt forhold av gjensidig tillit mellom apostelen og menigheten. Lukas var antagelig menighetens forstander i den første tid. Paulus hadde slik tillit til denne menigheten at han godtok å motta regelmessig økonomisk støtte fra dem, uten at han behøvde å frykte at de ville misforstå hans motiv som misjonær. Paulus skriver brevet for å – for å takke for gavene de har sendt han, og for å be de ta godt imot sin utsending. Men han skriver også for å trøste dem når det gjelder det at han selv sitter i fengsel for sin tro, og han kommer med ord til formaning, når det gjelder forhold i menigheten

og mot vranglærere. Brevet inneholder en formanings mot judaistiske vranglærere som forkynner omskjærelse også for hedningekristne, og mot libertiniske vranglærere som proklamerer en falsk frihet og i virkeligheten har buken til gud. I motsetning til disse holder apostelen frem sitt eget eksempel.

Plass til egne notater:

Særpreg:

Gleden er i det hele grunntonen i brevet. Ordet glede, og å glede seg er brukt 15 ganger. Og det er jo litt påfallende når man tenker på at brevet er skrevet i fengselet. "Jeg er glad, vær derfor også dere glade"

Brevets grunntema er "evangeliet". Det er evangeliets sak det gjelder, ikke Paulus personlige liv. Filipperbrevet er det siste av 4 "fangenskapsbrev" og er et av Paulus mest personlige. Det hviler en ynde over dette brevet som har gitt det en egen plass i den kristne menighets hjerte gjennom tidene.

"Hvor står det igjen?" Kjente vers i Filipperbrevet:

1.2 *Nåde være med dere og fred fra Gud vår Far, og herren Jesus Kristus! (Blir brukt i de fleste menigheter som en hilsen i dag)*

1.6 *Og jeg er fullt viss på at han som begynte en god gjerning i dere, vil fullføre den inntil Jesu Kristi dag.*

1.21 *For meg er livet Kristus og døden en vinning.*

1.23 *Jeg kjenner meg dratt til begge sider. Jeg har lyst til å bryte opp herfra og være med Kristus, for det er så mye, mye bedre.*

1.29 *idet dere har fått den nåde, ikke bare å tro på Kristus, men også å lide for ham.*

2.5-10 *La dette sinn være i dere, som og var i Kristus Jesus, han som, da han var i Guds skikkelse, ikke holdt det for et røvet bytte å være Gud lik, men gav avkall på det og tok en tjeners skikkelse på seg, da han kom i menneskers liknelse. Og da han i sin ferd var funnet som menneske, fornedret han seg selv og ble lydig til døden – ja, døden på korset. Derfor har og Gud opphøyet ham og gitt ham det navn som er over alle navn, for at i Jesus navn skal hvert kne bøye seg, deres som er i himmelen og på jorden og under joden og hver tunge skal bekjenne at Jesus Kristus er herre, til Gud Faders ære.*

2.12 (2) *Arbeid på deres frelse med frykt og beven.*

2.13 *For Gud er den som virker i dere både til å ville og å virke til hans gode behag.*

2.18 (2) *Vær glade, og gled dere sammen med meg!*